

İNTİKAM

SENARYO

“İNTİKAM”

SENARYO

Saim Yılmaz

FİLMİN KISA ÖZETİ

İhtişamlı bir hayat süren Ebru'nun karşısına talihsiz bir olay sonrası çıkan Dima Abatellis, toprak zengini Mehmet Ali Bey'in güzeller güzeli kızını kendine aşık etmeyi başarır. Cihan'ın şüpheleri, konağın emektarı Süleyman Efendi'nin uyarılarına rağmen Mehmet Ali Bey, kasabaya tatil için gelen bu yabancıya aşık olan kızını onunla evlendirmek ister ve yine Mehmet Ali Bey'in şanına yakışacak bir düğünle gençler evlenir. Mehmet Ali Bey'in kazancı üzerinde sahtekarlık yaparak mal varlığı edindiği iddiaları ayyuka çıkar ve tam da bütün mal varlığına devlet tarafından el konulacağı sırada damadı Dima Abatellis, Mehmet Ali Bey'in imdadına yetişir. Polislerle aralarında büyük bir kedi-fare kovalamacası yaşamalarının ardından Dima Abatellis'in gerçek yüzü ortaya çıkar. Dima Abatellis, çocukluğundan beri "intikam" yeminiyle büyütülmüştür ve her "intikam" bir gün alınır.

İNTİKAM

SENARYO

FİLMİN SÜRESİ:

Yaklaşık 135 Dk.

FİLMİN MEKÂNLARI:

İzmir'de Baę Yetiřtiricilięi Yapan Bir Kasaba – řirince Olabilir.

İzmir Limanı

Yunanistan Midilli Adası – Molivos Köyü.

Midilli Limanı

FİLMİN ZAMANI:

1957 (1 gün) ve 1975 (6 ay)

KARAKTER ANALİZİ:

EBRU VARDARLI

El bebek gül bebek, bir dediği iki edilmeden büyütülmüş, 23 yaşında, saçları uzun, hafif dalgalı ve siyah, gözleri iri, gulusu bir ömre bedel, yanığı gamzeli, İtalya'da Sanat Tarihi eğitimi almış, ihtisamlı bir konakta modern bir hayat süren, annesini kendisini doğururken kaybetmiş, duygusal, cabuk kandırılabilen, saf bir yapıya sahiptir. Herkesi kendi gibi sanıp kolayca teslim olabilir.

DIMITRI ABATELLIS

Babasını kaybettikten sonra zorlu bir hayat süren, 23 yaşında, saçları sarı ve dalgalı sağ yana doğru taranmış, gözleri cakmak cakmak pırlayan ve her kadını etkileyebilecek bir büyüye sahip deniz mavisi, kaslı vücutlu, gülüsüyle ve bazen takındığı sımırık tavırlarıyla herkesi etkileyebilen, duygusal olduğu kadar gaddar ve kindar, birseyi elde etmek için yapamayacağı hic birsey olmayan, gözünü kırpmadan adam vurabilen, korkusuz, her an savasa hazır, kolay yalan söyleyebilen ve gerektiğinde başka karakterlere kolayca bürünebilen bir yapıya sahiptir. Kafasına koyduğu herseyi yapabilir. Yeter ki istesin...

MEHMET ALI VARDARLI

54 yaşında, babadan zengin bir toprak agası. Ama bildiğimiz köy agalarından değil. Modern bir toprak agası. Fransız müzikleri ve Türk Sanat Müzikisi dinleyen, karısı öldükten sonra hic evlenmemiş, hayatını kızına adanmış, yaptığı sahtekarlıklarla zenginliğine zenginlik katan ve gözü bir türlü doymayan, hafif saçlarına kır düşmüş, sisman sayılmayacak kadar belli bir kiloya sahip, bıyıklı, alını kısık ve tok sesli,

hayatta istediği herşeyi elde etmiş ve kafasına koyduğu herşeyi yapabilecek bir yapıya sahiptir. Kızı için yapamayacağı hiç birşey yoktur. Kızı onun can damarı gibidir.

AYSEL

Mehmet Ali Bey'in konagında çalışan Süleyman Efendi ve Mehlika Hanım'ın kızıdır. Saçları hemen hemen hep orgulu ve salındığında beline kadar uzanan, esmer, küçük burunlu ve ince dudaklı, orta boylu (hemen hemen Ebru ile aynı boylarda) 22 yaşında, Ebru'nun çocukluk arkadaşı ve sırdası, arkadaşı için herşeyi yapabilecek bir yapıya sahip, kolay kandırılabilen, fazla uyanık olmayan, çok iyi sır tutup çevresindekilere güven veren kara kuru bir tiptir. Emektar, vefakar ve duygusal bir yapıya sahiptir.

CİHAN

Mehmet Ali Bey'in konagında çalışan Süleyman Efendi ve Mehlika Hanım'ın oğludur. Saçları simsiyah ve düz, ince dudaklı ve küçük burunlu, esmer, 1.75 boylarında, 23 yaşında, çocukluktan beri Ebru'ya deliler gibi asık ama hiç bir zaman askını itiraf edememiş ve askı için savaşamamış, Ebru için gerekirse canını bile verebilecek ve onun mutluluğu için ondan vazgeçebilecek bir yapıya sahiptir. Duygusal ve hırs dolu bir yapısı vardır. Çok fazla eğitim almadığı için toplum içinde fazla konuşamayan, çekingen, bazen insanları küçümseyen tavırlara da bürünebilen bir karakterdir.

SÜLEYMAN EFENDİ

Uzun yıllar konakta çalışmış Mehmet Ali Bey'in hem emektarı hem arkadaşı, hem yoldası hem sırdası. Genellikle Mehmet Ali Bey'e hep karşı çıkan bir yapıya sahip ama sözünü dinletebildiği pek görülmemiştir. Esmerce, zayıf, ne kısa ne de uzun boylu

sayılabilecek bir boyda, yine Konak'ta çalışan Mevhibe Hanım'la evli, ailesinden çok ekmek kapısına önem veren, Mehmet Ali Bey'in sözünden dışarı çıkmayan, sadık, vefakar bir yapıdadır. Mehmet Ali Bey ve Ailesi için gerekirse ölümü bile göze alıp sonuna kadar savasabilir. Hemen hemen Mehmet Ali Bey'in yasına yakın.

MADAM ELENİ ABATELLIS

Madam Eleni 45'li yaşlarında kocasının ölümüne dayanamayıp yerini yurdunu terk etmiş ve tek çocuğuyla yaşam mücadelesi veren, kocasına olan sevgisi ona herseyi yaptırabilecek, hatta bedenini bile bu uğurda feda edebilecek, yüregi sogumayan intikam duygularıyla dolu, uzun boulu, zayıf, güzel giyimli, uzun elbiseler ve mutlaka göz kamastırıcı salları yarım örtülü esarp şeklinde kullanan, alımlı, zarif, bir bakarı dönüp bir daha baktırabilecek bir güzelliğe sahip, okyanus mavisi derin bakıslı gözlere sahip bir kadındır. Kocasını ve oğlu için özellikle de kocası için yapamayacağı hic birsey yoktur. İstedigini elde edene kadar inatla savasan ve sonunda elde etmeyi de basaran bir karakterdir.

NIHAT BEY

Filmde sadece adı geçmektedir. Mutlu bir yaşam sürerken hayatının baharında öldürülmüş, karısını dul oğlunu yetim bırakarak 1951 yılında vefat etmiş, oldukça dürüst, vefakar, kimseyi incitmeyen bir yapıya sahip ve bu özelliklerinden dolayı da hep kaybetmiş ve hatta en sonunda hayatını bile kaybetmiş bir adamdır.

MEZARLIK

İÇ MEKAN - GÜNDÜZ

KALABALIK KADIN ERKEK TOPLULUĞU – MEHMET ALİ BEY

SÜLEYMAN EFENDİ – MEHLİKA HANIM – EBRU

ÇOCUKLAR (TOPLAM 6 KADAR)

Mahşeri bir kalabalık...

Mezarlık...

Kuranlar okunur, ağıtlar yakılır, toprak atan adamlar, sesli sessiz ağlayan kadınlar, herşeyden habersiz oynayan, neşeli sesler çıkaran çocuklar...

Cenaze töreni herkes ağlamaklı, yüzler asık...

***

Süleyman Efendi, yanında durduğu Mehmet Ali Bey'e fısıldayan bir tonla:

SÜLEYMAN EFENDİ

Daha dikkatli olmalısın bundan sonra...

Adamların izini bulması an meselesi...

MEHMET ALİ BEY

Karışma işime Süleyman, bunun için toprağımı terk etmemi beklemiyorsun sanırım?

SÜLEYMAN EFENDİ

Bişeyler yapmalısın... Bu meseleyi bu şekilde geçiştiremezsin...

Bişeyler yapmalısın... Çünkü düşmanların pusuya yatmış uyuyor...

Hoş geç bile kaldın... Bu saatten sonra bişeyler yapmak bile uzunca bir zaman alır...

MEHMET ALİ BEY

Hıhhh...

Belli belirsiz bir tebessümle;

MEHMET ALİ BEY

Ağız tadıyla cenaze merasimi bile yaşatmıyorsun insana Süleyman...

Ben son sözümü söyledim, hoca efendi de son duasını okuyor.

Endişelenme sakın ol...

Mezarlıkta sağı sola koşturan çocuklardan güzeller güzeli Ebru bir anda bayılır ve mezarlıkta kısa bir sessizlikten sonra çığlıklar kopar. Mehmet Ali Bey bir hışımla yerinden fırlayarak Ebru'nun başucuna gider ve kızını kollarının arasına aldığı gibi kasabadaki ihtişamlı malikânesinin dar geçitli uzun koridorlarından ve birbirinden pahalı tabloların asılı olduğu salondan geçirerek odasına kadar götürür. Bu sırada Ebru'nun dadısı Mehlika Hanım da onların birkaç adım önünden hızlıca giderek kapıları açmakta telaşını gizleyememektedir. Sürekli arkasını dönerek göz ucuyla Ebru'yu kontrol etmekte, bu sırada da yol üzerindeki masa, etejer ne varsa çarparak odanın kapısına ulaşmaya çalışmaktadır. Nihayet gösterişli odanın kapısı gıcırdayarak açılır ve kapı kuvvetlice arkasına vurur.

EBRU'NUN ODASI

İÇ MEKAN – GÜNDÜZ

DOKTOR – MEHMET ALİ BEY – EBRU – MEHLİKA HANIM

Her tarafından zenginlik ve gösteriş akan odanın tam ortasına kurulmuş büyükçe ve üstü dantel tülle kapatılmış yatağın başucunda yaşlıca bir doktor Ebru'nun sırtını dinler ve ağzından derece ile ısısını ölçer. Odaya sığ bir sessizlik hakimdir. Doktor çantasından bir şişe ve şırınga çıkarır. Göz ucuyla şırınganın ucuna kadar ilacı getirir ve yavaşça iğneyi kolundan yapar. Ölmüş bir ceylan yavrusu gibi doktorun kolları arasından yastığına doğru süzülür Ebru.

DOKTOR

Üzgünüm ama bir süre odasına kimsenin girmemesi gerekecek.

Endişelenecek bi durum yok.

Tabii ki şimdilik...

Bu sakinleştirici onu bir müddet uyutacak ve uyandığında kendisini daha iyi hissedecek.

Sadece ilaç ve yemek saatlerini takip edecek kişi dışında dışarıdan bir mikrop kapması her şeyi zorlaştırabilir.

İçeriye girerken galoşlarınızı ve maskelerinizi takmayı ihmal etmeyin.

Kısa zamanda her şey yoluna girecek, merak etmeyin.

Cümlesini tamamlarken Mehmet Ali Bey'in elini sıkarak kapıya doğru gitmektedir doktor.

Mehmet Ali Bey, kızının başucuna adeta yığılır vaziyette oturarak kızının yüzünü ve saçlarını okşamaya başlar. Yüzündeki hüznün tarifi yoktur. Sabaha kadar gözüne uyku girmez. Sabahın ilk ışıklarıyla Ebru nihayet gözlerini açar.

MEHMET ALİ BEY

Kızım... Canımın sultanı...

EBRU

Babacımmmmm...

Der ve Mehmet Ali Bey'in boynuna atlar aniden. Mehmet Ali Bey, kızının bir yeri incinecek korkusuyla fazla sarsılmasın diye sımsıkı sarılır ve farkında olmadan Ebru'nun canını acıtacak kadar sıkar, adeta kendini kaybetmiş gibidir.

EBRU

Babacım çok acıtıyorsun ama... babaaaaa babaaaa..

Diye bağırır. Mehmet Ali Bey derhal gevşetir kollarını.

MEHMET ALİ BEY

Nasılsın minik prensesim?

EBRU

Çok iyiyim kral babito !

Eski gülümsemesi yüzünde yeniden yerini alır. Uzun uzun baba-kız birbirlerinin gözlerinin içine bakarlar ve tatlı tatlı gülüşürler...

MEHMET ALİ BEY

Bi daha böyle şakalar yapmak yok...

Sen benim can damarımın, sen yoksan ben de yokum bitanemmmm...

Ebru, babasının bütün bu sözlerine anlam verememiş vaziyette izler ve babasının elini minik avuçlarının içine alıp öper ve sol yanağının altına koyarak yatmaya devam eder.

EBRU

Bana söz vermiştin... Kibritçi kızın hikayesini anlatacaktın...

MEHMET ALİ BEY

Gerçekten mi? Bak sennnn?

Hiç bişeyi de unutmamış bu minik yaramaz!

Diye Ebru'yu gıdıklamaya başlar ve baba kız birbirlerini gıdıklayarak gülme krizine girerler... Sesleri git gide azalarak kahkahalarla sahne kararır...

18 yıl sonra...

YEŞİL VE ÇİÇEKLERLE DOLU BİR OVA   DIŞ MEKAN – GÜNDÜZ

EBRU – CİHAN – DİMA

Kırlarda koşan küçük çocuklar gibi mis gibi havayı koklayarak koşar Ebru ve Cihan...

Birbirlerine dokunmadan, özgürce, kanatlanmış gibi ellerini iki yana açarak, nefes nefese deli gibi koşarlar...

CİHAN

Dur yeter artık... Yine tıkanacaksın!

Diye durdurmaya çalışır Cihan Ebru'yu. Ebru onu duymazdan gelerek neşe içinde koşmaya devam eder. Bu arada ince ince de kıkırdamaktadır.

CİHAN

Yavaşla lütfen yalvarırım... Babanın haberi olmadan evden kaçtık zaten...

Lütfennnn...

EBRU

Korkmaaaaa bana bişey olmaz... Hem olursa da sen varsın.

Der ve Cihan'a o gamzeli gülüşüyle göz kırpar.

CİHAN

Babana olanların hesabını veremeyiz.

EBRU

Şimdi madem bir cesaretle evden kaçtık beyefendi!

Tadını çıkaralım değil mi?

Sende şu ölü toprağını at üstünden dostummmm anlaştık mı?

Ebru'nun Cihan'a “dostum” demesi Cihan'ı tamamen sarımsı ve kan ter içinde kalan yorgun yüzü daha da çok kararmış ve asılmıştır.

CİHAN

Anlaşılan senin beni kovdurmaya niyetin var...

Cihan'ın bu sözü üzerine Ebru aniden arkasına döner ve yavaş yavaş arkasını dönük vaziyette gitmeye başlar.

EBRU

Bir daha korkaklık yapacaksan benimle gelme!

Sözlerini tamamlayamadan kasabadaki toprak yola çıktıklarını bile fark etmelerine fırsat kalmadan, kasaba dışından gelen bir araba Ebru'ya hafifçe yandan çarpıp yol kenarındaki büyük çınar ağacının dibine fırlatır. Büyük bir cayırtı kopar arabanın frenlerinden ve kuvvetlice bir toz kalkar toprak kasaba yolundan. Cihan donmuş kalmıştır. Eli ile yüzünü kapatır ve kendine geldiğinde hızla Ebru'nun yanına koşar.

DİMA

Aman Tanrımmmm...

Arabanın içinden inen genç, yakışıklı, güçlü kuvvetli, sarışın adam da hızla Ebru'nun yanına koşar. Eliyle Ebru'nu başını yoklar ve alnının sağ tarafında küçük bir kanama olduğunu fark eder. Ebru üzgün ve baygın bir halde bi kollarının arasında olduğu adama bakar bi Cihan'ın gözlerinin içine. Kendini suçlu hissetmektedir. Cihan'ı dinlemediği için son derece pişmandır ve bu bakışları Cihan'dan özür diler gibidir. Mahcup ve dudaklarını bükmüş vaziyette bakışlarını zaman zaman dizlerinin önüne indirir, zaman zaman da Cihan'a ve esrarengiz yakışıklı adama çevirir. Esrarengiz adamın telaşı da Ebru ile göz göze geldiği anda yavaş yavaş azalmaktadır. Bakışlarında pişmanlık ve üzüntünün yanı sıra karşılaşmış olmanın heyecanı gizlenememektedir. Genç adam aniden Ebru'yu kollarının arasına alır ve arabanın arkasına yerleştirdiği gibi hızla kasabadaki hastaneye doğru yol alır. Bu sırada Cihan da ön koltuktaki yerini almıştır. Genç adam telaşlı bir şekilde bir yandan arkasını dönerek Ebru'yu

kontrol etmekte bir yandan da daha hızlı gitmek için içinden bir şeyler söyler gibi yapıp gaza basmaya devam etmektedir.

HASTANE**İÇ / DIŞ MEKAN – GÜNDÜZ****DOKTOR (SEDAT USLU) – EBRU – CİHAN – DİMA**

Hastane koridorunda genç adamın telaşlı bekleyişi devam etmektedir. Doktorun muayene odasından gelecek iyi bir haberi beklemektedir sabırsızlıkla. Cihan da aynı telaşla uzun koridorda volta atmak da bir yandan da bu yabancıyı alaşağı etmemek için kendini zor tutmaktadır. Genç adam muayenehane camından içeriyi gözlemekte fakat Ebru'nun önünde duran doktordan hiç bir şey görememektedir.

Doktor nazik bir şekilde Ebru'nun yüzündeki yarayı temizler. Canını acıtmamak için ufak dokunuşlar yapar ve yarayı nihayet bantlayarak masasına doğru yol alır. Bu arada genç adam ve Ebru göz göze gelirler ve Ebru mahcup bir şekilde gözlerini yere indirerek adeta genç adamın önüne fırladığı için uzaktan uzağa ondan özür diler. Genç adamda da aynı mahcubiyet vardır ve avuçlarını sıkarak kendi kendine zarar vermeye çalışmaktadır. Bakışları derinleşir ve doktor tekrar aralarına girerek bu derin bakışmayı böler.

CİHAN

Ne işin vardı orda? Ne işin vardı haaa?

Daha yavaş süremez miydin o lanet olası aleti?

Diye sitemkâr ve öfkeli bir şekilde yabancının yüzüne haykırır Cihan. Zaten olanlardan kendini sorumlu tutan ve bin pişman olan genç adam Cihan'ın bu sözleri karşısında hiçbir şey söyleyemez ve avuçlarını sıkmaya devam eder. Gözleri her an ağlayacakmış gibi kızarmıştır. Tam da bu sırada Doktor Sedat Uslu çıkar muayenehaneden.

DİMA

Durumu nasıl doktor?

CİHAN

Neyi var?

DOKTOR

Endişelenmenize gerek yok. Sadece ufak bi sıyrık.

Bacağında da hafif morarmalar var.

Biraz canı acıyabilir ama vereceğim ilaçlar eminim sabaha kadar onun acılarını hafifletecektir.

İyi olacak merak etmeyin.

DİMA

Tanrıya şükürler olsun!

Der genç adam ve doktor da Cihan da genç adamın yüzüne bakarlar garip garip.

CİHAN

Sağolun doktor, artık çıkabilir miyiz?

Doktor Dima'ya dönerek;

DOKTOR

Siz gidebilirsiniz bayım.. O iyi olacak merak etmeyin.

Mehmet Ali Bey'in sizi burda görmesi hiç de iyi olmayacak zira.

Diyerek tekrar muayenehanesine yönelir doktor. Muayene sırasında masasına gittiğinde büyük konağı arayarak Mehmet Ali Bey'i bilgilendirmelerini istemiştir çalışanlardan.

Kapı camından son defa Ebru'ya bakar genç adam ve Cihan'a yönelir.

DİMA

Yemin ederim böyle olmasını istemezdim.

Bir şey olursa, bana ulaşmak isterseniz Küçük Motel'de olacağım.

Lütfen bana ulaşın olur mu?

CİHAN

Seni bir daha görmek isteyeceğimizi zannetmiyorum.

Diye kin ve nefretle bakar genç adamın yüzüne Cihan. Ve genç adam istemeyerek de olsa akli hastanede kalarak arkasına baka baka hastaneden çıkar. Bu sırada hastane kapısında Mehlika Hanım ve Mehmet Ali Bey telaşlı bir koşuşturma içinde yanlarından geçen yabancıya çarparak içeriye doğru koşarlar.

MEHMET ALİ BEY

Afedersiniz, afedersiniz...

Diyerek koşmaya devam eder Mehmet Ali Bey. Son model arabanın yanında zenci sayılabilecek kadar esmer, düzgün kıyafetli bir şoförün hazırolda beklediğini gören genç adam içeri telaşla koşuran adam ve kadının çarptığı kızın annesi ve babası olduğunu düşünerek yoluna devam eder.

İçinden söylene söylene arabasına doğru yürürken;

DİMA

Aptal Dima az kalsın öldürüyordun kızını. Neydi acelen sanki?

Zavallı kızın gözlerinin içindeki bütün neşeyi söndürecektin beceriksizliğin yüzünden.

Tanrı yardımcın oldu da, iyi günündeydin...

Yüzündeki hüznün ve pişmanlık uzun süre silinmez genç adamın yüzünden. Arabasına binip hareket ettiğinde de eli ile rüzgâra karşı dalgalı hareketler yaparak ve müzik dinleyerek yoluna devam eder. (hafif hareketli – slow tarzı kovboy filmi müziği)

Kasabanın girişinde büyük bir sessizlik hâkimdir. Yazın yoğun sıcağı insanın yüzüne vurmakta ve insanları evlerine kilitlemektedir. Bu yüzden Dima'yı sessiz sakın kasabanın öteki yüzü karşılar.

VARDARLI KONAĞI-AVLU

DIŞ MEKAN – GÜNDÜZ

MEHMET ALİ BEY – SÜLEYMAN EFENDİ – CİHAN

EBRU – AYSEL – HAKKI – ÇALIŞANLAR

Süleyman Efendi, gece sabaha kadar bütün ihtişamıyla yanan konağın ışıklarını ana şalter panosundan tek tek kapatır. Avluya mis gibi sabah güneşi, kuş cıvıltıları, hayvan sesleri ve telaşlı çalışan işçilerin koşuşturan ayak sesleri hâkimdir. Mehmet Ali Bey, Karatay'ın sırtında konağın devasa kapısından içeri girer ve hemen Hakkı koşturarak atı alır.

MEHMET ALİ BEY

Hakkı, Karatay'ın nalları mı gevşemiş ne? İlgilenin onunla oğlum.

HAKKI

Peki beyim...

MEHMET ALİ BEY

Sonra da Süleyman'a verin denesin...

Der ve ufak bir gülümsemeyle Süleyman'a göz kırpar. Süleyman mahcup bir vaziyette kafasını önüne eğer, çünkü at binmeyi bilmez ve sevmez. Elinde dosyalarıyla Mehmet Ali Bey'in arkasından yürümeye başlar.

MEHMET ALİ BEY

Sorun ne?

SÜLEYMAN EFENDİ

Bu işi ciddiye almıyorsun ve umursamazsın...

Eğer ufacık bir iz bulunursa geçmişe dair, neler olabileceğini tahmin bile edemesin.

MEHMET ALİ BEY

Bişey olamayacak Süleyman...

Diye gülümsemeye başlar Mehmet Ali Bey.

SÜLEYMAN EFENDİ

Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Ben neyi kaçıyorum?

Neyi göremiyorum söylesene haaa?

MEHMET ALİ BEY

Sakin ol... Göremediğin bişey yok. Sadece biraz evhamlısın o kadar...

SÜLEYMAN EFENDİ

Evhammm... Sadece basit bir evham yaniii....

Son sözlerini söylerken Süleyman'la Mehmet Ali Bey, avludaki büyük çardağın altına geçerler. Çardak taze üzüm salkımlarının sarktığı, altında iki oyma tekli İngiliz koltuğu ve ortasında bir sehpa bulunan, konağa göre daha az ihtişamlı görüntüye sahip, bütün çalışanları göz hapsine alan bir konumdadır.

MEHMET ALİ BEY

Bütün her şey lehimize Süleyman! Tutanakları, dosyaları inceledim, bize dair en ufak bir ize rastlanmadı. Bu olayı unut ve bir daha da dillendirme!

SÜLEYMAN EFENDİ

Umarım pişman olmazsın.

Bu sırada çalışanlardan biri koşturarak çardağa doğru gelir, iki elini göbek bölgesinde birleştirerek kafası önünde (şapkasını da koştururken kafasından çıkarıp sağ eline alarak) Mehmet Ali Bey'e:

ÇALIŞAN (1)

Efendim, kasabaya gelen bir yabancı sizi görmek istiyor. Adı Dima'ymış.